

[Ch. Petersen.]

Vi maa ikke glemme, at dette, at nogle gaar med en Timefortjeneste for 10, 11, 12 Timers Arbejde om Dagen, virker i allerhøjeste Grad irriterende paa de mange Tusinde arbejdsløse, hvoraf mange, maaske i flere Aar, er henvist til at leve af en ofte utilstrækkelig Understøttelse. De ser med en vis Harme paa, at Arbejdet tilrettelægges paa den Maade, at enkelte faar en Arbejdsdag af dette Omfang, og de nærer en vis Forbitrelse over, at Arbejdsfortjenesten — Arbejdsmulighederne vil jeg hellere sige — fordeles paa denne Maade. Det vil i nogen Grad blive afhjulpet ved dette Lovforslag, og det tillægger jeg for mit Vedkommende stor Betydning.

Det konservative Folkepartis ærede Ordfører talte om Dobbeltarbejde, at nu kunde man ikke hos sin Arbejdsgiver faa Lov til at arbejde ud over den normale Arbejdstid, men Arbejderne kunde meget vel søge Bibeskæftigelse uden for Arbejdstiden andetsteds. Maa jeg ikke sige deroverfor, at det er ikke noget ukendt, at Fagorganisationerne i alle de Tilfælde, hvor de erfarer, at en Arbejder, som har Arbejde og kan tjene en Løn, søger Bibeskæftigelse, saa energisk, de kan, søger at paavirke ham til at ophøre dermed netop for ikke at gaa de arbejdsløse i Vejen.

Jeg skal slutte med endnu en Gang at anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Stensballe: Den højtærede Minister var mild i sine Udtalelser nu, som da han forelagde Lovforslaget. Den højtærede Minister stillede sig velvilligt over for, hvad jeg havde kritiseret angaaende Eksportindustriens Forhold, idet han henviste til, at hvor Hovedorganisationerne kunde enes derom, kunde der indføres saadanne Regler, som passede for den paagældende Industri. Ministeren sagde ogsaa, at hvis der var Brug for Specialarbejdere i Sæsonen, maatte der være Adgang til Overarbejde som inden for Bryggerierne. Men det er jo ikke givet, at det akkurat drejer sig om Sæsonarbejde; det kan jo f. Eks. være, som jeg udtalte, da jeg havde Ordet første Gang, at en Leverance skal forceres, ikke mindst fordi man ikke har faaet Raamaterialerne og derfor har vanskeligt ved at faa den færdig inden for den beregnede Tid. Det er sket mange Gange, og det vil fremdeles ske, maaske hyppigere end hidtil, da det stadig bliver vanskeligere og vanskeligere at skaffe Materialer til Veje i den Valutasituation, hvorunder vi lever.

Den højtærede Minister sagde, at det

ikke var Hensigten at genere. Nej, det kan godt være, det ikke er Hensigten, men Forholdet bliver dog det, at selve Loven vil komme til at virke generende, vil komme til at virke hindrende, og om den vil gavne, tvivler jeg i høj Grad paa.

Saa sagde den højtærede Minister, at det ikke saa meget var Arbejdsgiverne, der skulde være kritiske over for Loven, som Arbejderne. Ja, men hvis denne Lov kommer til at hindre Fremskaffelsen af Arbejde, har Arbejdsgiverne saa sandelig ogsaa Grund til at se kritisk paa den, saaledes som de gør. Og for Arbejdernes Vedkommende er Forholdet det, at hvis der gennem disse Lovbestemmelser lægges Hindringer i Vejen for Arbejde, saa at det ikke bliver udført, hvilket jeg anser for muligt, navnlig inden for Eksportindustrien, har de Arbejdere, som ikke faar Lov til at arbejde over, og de andre, som ikke kommer i Arbejde, begge Grupper, saa sandelig Grund til at være i høj Grad utilfredse.

Den højtærede Minister udtalte dernæst, at hvor der var særlige Forhold, hvor der ikke kunde tilvejebringes en rimelig Ordning ved Forhandling mellem Organisationerne, vilde man dispensere fra Lovens Bestemmelser. Jeg ser ikke rigtigt, hvad Hjemmel den højtærede Minister har dertil. Inden vi begyndte Forhandlingen, løb jeg Paragrafferne igennem, og jeg har ogsaa set dem igennem, efter at Forhandlingen er begyndt, men jeg kan ikke se andet, end at den eneste Hjemmel, der er — for der kan ikke være nogen Hjemmel i § 5; der staar kun, at en saadan Overenskomst skal godkendes af Socialministeren, men hvis der ikke kommer noget frem, kan der heller ikke blive noget at godkende —, findes i § 9, hvor der staar, at Socialministeren for saadanne Fags Vedkommende, hvor Arbejdsløsheden er ringe, kan dispensere fra Lovens Bestemmelser. Det er ikke sikkert, at der bliver Tale om Fag, det kan lige saa godt være inden for Brancher, der kan blive Tale om Specialarbejdere; saa skal der være positiv Hjemmel til at dispensere, maa der vistnok i § 9 efter „Fags“ tilføjes „eller Branchers“. Endvidere staar der: „hvor Arbejdsløsheden er ringe“. Man maa imidlertid tage i Betragtning, at Specialarbejdere kan ikke alt for let flyttes fra det ene til det andet Sted. Der maa ogsaa være Hjemmel til at dispensere, hvis der overhovedet ikke kan skaffes Specialarbejdere paa det Sted, hvor vedkommende Fabrik ligger. Jeg forstaar Ministerens Udtalelser saadan, at han fuldt og helt erkender, at der her er Vanskelig-